

Nr 1037

Av herr **Brundin**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 99, med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), m. m.

I proposition nr 99 föreslås ändrade beskattningsregler för sparbanker, sparbankernas säkerhetskassa och ekonomiska föreningar som ingår i jordbrukskasserörelsen. Förslaget innebär bl. a. att skattesatsen för de berörda bankinstituten vid den statliga beskattningen höjs från 32 till 40 %. Till grund för förslaget ligger en inom finansdepartementet upprättad promemoria (Stencil Fi 1968: 13).

Under slutet av 1930-talet och 1940-talet ända fram till 1948 erlade sparbankerna, affärsbankerna, jordbrukskasserörelsen och flertalet aktiebolag och ekonomiska föreningar statlig inkomstskatt efter samma procentsats, nämligen 32 %. Genom beslut av 1947 års riksdag ändrades skattesatsen för aktiebolag till 40 procent. Däremot behölls skattesatsen för sparbankerna och de ekonomiska föreningarna oförändrad. Föreliggande förslag innebär således för sparbankernas del i stort sett en återgång till läget före 1948 »eftersom konkurrensutjämnande synpunkter talar för att skattesatserna för alla bankinstituten bringas i paritet med varandra och någon sänkning av procentsatsen för affärsbankerna inte är motiverad».

Jag hälsar detta förslag med stor tillfredsställelse och ansluter mig således till de tankegångar som framförts i propositionen.

Emellertid kvarstår olikheterna i beskattningshänseende mellan ekonomiska föreningar som inte ingår i jordbrukskasserörelsen och svenska aktiebolag. Denna fråga har inte berörts i propositionen vilket jag finner högst anmärkningsvärt med tanke på följande uttalande i den nämnda departementspromemorian.

»Som tidigare anförts kan det inte från principiell synpunkt anföras något skäl mot en tillämpning av en högre procentsats för en viss grupp av ekonomiska föreningar än för andra föreningar med ekonomiskt syfte. Emellertid bör det i detta sammanhang påpekas att de argument, som år 1947 anfördes för en sänkning av procentsatsen för ekonomiska föreningar i förhållande till då föreslagna 40 %, i dag inte kan anses ha samma betydelse. I 1951 års lag om ekonomiska föreningar har nämligen begreppet ekonomisk förening utformats betydligt snävare än i tidigare författning i ämnet, d. v. s. i lagen den 22 juni 1911 om ekonomiska föreningar. De typer av föreningar som särskilt uppmärksammades av bevillningsutskottet i be-

tänkandet 1947: 50 (jfr s. 14) kan således numera inte i samma utsträckning registreras som ekonomiska föreningar. *Man torde därför kunna göra gällande att samma konkurrensutjämnande synpunkter som här ligger till grund för förslaget om paritet vid skattesatsen mellan de olika kreditinstituten skulle kunna åberopas för att över lag likställa skattesatsen för aktiebolag och ekonomiska föreningar.»*

Enligt min uppfattning måste det vara rimligt att man eliminerar den olikhet i konkurrenshänseende som de olika skattesatserna innebär. Detta framför allt med hänsyn tagen till att de ekonomiska föreningarna sammanförts till stora enheter med en helt annan ekonomisk styrka än som var fallet när den lägre skattesatsen för dessa objekt infördes.

Med stöd av ovanstående hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om förslag till årets höstriksdag innebärande införande av samma skattesats för ekonomiska föreningar som nu för aktiebolag.

Stockholm den 28 april 1969

Paul Brundin (m)
